

DECEPȚII (1)

de Slavomir ALMĂJAN

Lumea, așa cum o vedem azi, s-ar putea să fie doar o imagine editată de condiționarea percepțiilor noastre sub influența elementelor manipulative ale aparaturii de propagandă, servind diverselor interese ale grupurilor capabile să exercite influență. Linia neagră pe care o tragem sub multitudinea observațiilor noastre s-ar putea să ne ducă la un rezultat dictat de dinainte... Socotelile implicând procesul digerației informațiilor, privind propria edificare, ne duc deseori la un rezultat iluzoriu și ceea ce este cu adevărat dureros este rezultatul aplicării acestuia în felul nostru de viață. Cu alte cuvinte, felul nostru de viață este deseori întemeiat pe premise false.

Intenția mea, în articolul de față, este de a aduce la lumină capcanele întinse minților noastre în viața de zi cu zi. Intensitatea motivației mele este cu atât mai mare cu cât relația mea cu "realitatea" impusă este o relație de război. Mi-am zis: voi privi dincolo de ceea ce mi se dă ca "fapt" și voi căuta întotdeauna un reper dincolo de natura mea umană în stabilirea cordonatelor reale ale circumstanțelor în care mă aflu ca să nu mă trezesc mai devreme sau mai târziu că am trăit în zadar. Căci, nu există îndoială în inima mea, natura mea umană va găsi cu greu resurse pentru a se opune curentilor vremii pe când sămăburele divin plantat în spiritul nostru, va aspira spre aerul curat al meditației nealterate de manipulațiile materialismului veacului acestuia. Atenție, vă strig, noi trăim și umblăm pe un teren minat! Ceea ce gândim, hotărârile pe care le luăm pot avea consecințe eterne. Vrem noi să fim păpușile de paie ale puținor profitori? Puterea lor stă nu neapărat în slăbiciunile noastre intelectuale ci mai degrabă în erodarea sistemului de discernere în gândirea noastră.

"Științele" apar ca ciupercile și odată cu ele limbajul care să anestezieze sensibilitatea noastră în relație cu adevărul. Lipsa de substanță în prezentarea unor teorii convenabile este compensată de un limbaj sofisticat care intimidează în mare măsură mintea care încearcă să pătrundă mai adânc. Societăți cu caracter desguștător de militant au susținut și susțin un război neîncetat împotriva a tot ceea ce are absolutul ca reper în viețile noastre. Sub lozinca "liberi cugetători" promotorii depravării au otrăvit societatea umană cu minciună, imoralitate, egoism și în ultima instanță, lipsă de nădejde.

Chiar în clipele în care scriu, un conflict între Federația Învățătorilor din British Columbia este în plină desfășurare. Este de fapt o ilustrare perfectă a impasului la care societatea noastră se află datorită mișcărilor sindicale și a doctrinelor de stânga care bântuie de-a lungul și de-a latul lumii occidentale. Datorită impactului devastator pe care greva învățătorilor o are asupra celor mai mici și mai vulnerabili, tribunalul suprem al BC a legiferat greva lor ca fiind în afara legii și a ordonat învățătorilor să revină la lucru... Acum aici este mirarea: cei cărora noi le încredințăm copiii să-i îndrume înspre a fi elemente pozitive în societate se dedă flagrant la acte antisociale! La prima vedere, actul lor este nobil și chiar eroic... Rebeliunea lor a fost văzută de cei mai mulți drept un act de curaj. Dar haideți să privim puțin mai adânc. Un învățător începător începe prin a câștiga cca \$42,000 pe an. Ei au cel mai bun plan de pensie din țară și cele mai lungi concedii. Atenție: ei nu au stat în grevă pentru sărmanul de la McDonalds care transpiră pe \$6.00/oră! Sindicatele lor nici nu amintesc nimic despre ei... Sindicatul nici măcar nu avea în vedere soarta propriilor membrii când regula vechimii a fost stabilită. În momentele de criză, adevărata solidaritate ar face ca toți să suporte pagubele nu doar cei mai noi. În propria mea experiență am văzut cum întreprinderea la care am lucrat a oferit două soluții datorită crizei de lucru prin care trecea. Prima, de fapt cea mai nobilă, a fost reducerea orelor de lucru pentru toți membrii pentru ca să nu fie concedieri. A doua soluție era reducerea personalului. Sindicatul a ales soluția a doua! Deci sărmanul membru plătitor a fost lovit de cei care aveau datoria să-l protejeze... La prima vedere la care din nefericire subscrie marea majoritate a muritorilor, gândirea lor este nobilă...

Iubite cititor, noi suntem chemați să nu contribuim la numărul adeptilor "primei vederi". Ni s-a dat puterea de a discerne până acolo că Pavel striga Corintenilor:

"Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult lucrurile vieții acesteia?"

Prin lumina Scripturilor, sursa fără cusur a principiilor eterne, actul de discernere nu este o opțiune ci

o obligație! Având în vedere vremurile din urmă, deci vremea noastră, Domnul Isus își începe discursul prin: *"Băgați de seamă să nu vă înșele cineva."* (Mat 24:4)

Scriptura nu încetează să ne îndemne la discernământ și la veghere în ceea ce privește judecata și dicernerea. Cu atât mai mult acum când asaltul asupra bunului simț în gândire se intensifică. Acest asalt este calculat, lucrat cu o meticulozitate cutremurătoare și rezultatele acestuia sunt evaluate cu atenție. Vrajmașul sufletelor noastre are o rezervă aparent nelimitată de trucuri și tactici pe care le folosește fără să ne dea nici un pic de răgaz... Vestea bună și minunată pentru noi este că noi avem dreptul și puterea să ne luăm răgaz pe măsură voinței noastre. Cugetul liber trebuie să se sprijine pe un adevăr solid și etern și nu pe nebuloasa relativismului. Și nu numai atât! Noi avem puterea și autoritatea să fim purtătorii mesajului capabil să străpungă și să taie adânc în nonsensul rătăcirii spiritului uman în robia relativismului. Și vai de noi dacă n-o facem!

Iubite, cititor, acest articol deschide o serie de meditații inspirate din adevărul Scripturii, meditații relevante în conjunctura socială și istorică în care ne aflăm, menite să ne ajute în eliberarea propriului nostru cuget de dogmele acestui veac oricât de nobile ar părea să fie. Vom încerca să descojim mesajele veacului pentru a expune luminii tertipurile menite să ne fure libertatea într-unul din puținele domenii în care o putem practica pe deplin: în gândire... Căci:

"Înțelepciunea care vine de sus, este, întâi curată, apoi pacinică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roduri bune, fără părtinire, nefățarnică." (Iacov 3:17)

Cum ar fi arătat această societate dacă în căutarea adevărului am râvni și obține înțelepciunea așa cum versetul de mai sus o descrie? Iată un subiect asupra căruia merită să meditezi înspre zirea ta proprie dar și a celor din jur prin aroma pe care o vei răspândi.

Nr. 197/Octombrie 07